

พิมพ์พิชิต

ปีที่ 1 ฉบับที่ 28 ประจำวันที่ 9 - 15 กันยายน พ.ศ. 2528

ผิดใจ...

เมียน้อย!!!

นาน ๆ ที่มีโอกาสได้เปิดใจใครต่อใคร ได้สาระมาฝากผู้อ่านดีกว่ามีกระดาษมีปากกาเขียนตำราบ้าน (อย่างบางคนชอบประพุด) เป็นไหน ๆ ว่าแล้วก็นึกได้ถึงตอนที่ไปคุยกับ รศ. ไชยยศ เหมรัชตะ อาจารย์สอนคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่องที่คุยกันถูกใจก็คือเรื่องของ "เมียน้อย"

ก่อนอ่านต่อไปทำใจให้ยุติธรรมซะ... ว่า เมียน้อย - เมียหลวง เรื่องธรรมดาของโลกมนุษย์ที่ต้องเวียนยุคเวียนเกิด ภายใต้กิเลสตัณหา เป็นอันสงสัยส่งบุคคลผู้นั้นนั่นเอง

อันเนื่องจากว่าเพื่อนเรากระหืดกระหอบน้ำตา มาตามปัญหาว่าจะทำยังไงดี สามมีเมียน้อยแถมห้อยลูก...อีก 2 ทั้งที่น้องหนูผู้น้อยกินกับสามมีมาเกือบ 5 ปี ไม่มีลูก ครั้นจะตอบเองก็จนปัญญา จึงเรียนตามอาจารย์ ไชยยศ ผู้มีประสบการณ์ เพราะท่านจบกฎหมาย (อย่าเข้าใจผิด) ว่า ลูกของเมียน้อยนั้นมีสิทธิ์จะได้ปันมรดกของสามมีไม่ได้ และมีสิทธิ์อะไรต่อมิอะไร อีกรึเปล่า แต่เท่าที่หวังที่สุดนะ เกรงว่า "เมียน้อย" ของเขาจะมีสิทธิ์มากกว่า...อาจารย์ไชยยศ จึงอธิบายว่า การเป็นเมียน้อยนั้น เกิดขึ้นได้ 2 กรณี คือ สามมีเราน้อยกินกับเขาเลย ๆ แบบหนึ่ง อีกแบบหนึ่งคือสามมีเราน้อยกินกับเขาแล้วจดทะเบียนซ้อน ผลสะท้อนทางกฎหมายจึงแตกต่างกัน กรณีแรก กฎหมายไม่ได้รับรองอะไร ไม่รู้ฐานะ

ใดๆ ทั้งสิ้นจะมาอ้างอะไรไม่ได้ แต่ในกรณีหลัง กฎหมายให้ความคุ้มครองด้วย... ในกรณีเพื่อนเราคนนี้ มีอะไรที่เหนือกว่าทั้งนั้น ส่วนที่ด้อยกว่ากันคือ ลูก ซึ่งเป็นลูกโดยชอบตามกฎหมาย เพราะอีตาฝ่ายชาย ให้การรับรอง (ตามความเห็นของเราแล้วอยากบอกว่าไม่เข้าท่า ที่สุด) แต่ไม่ยกตรงใจ อจ.ไชยยศ ซึ่งให้เหตุผลว่า "ถ้าเกิดพิจารณาหาความยุติธรรมแล้ว เราจะต้องยอมรับว่าเรื่องนี้เกิดขึ้น เพราะความผิดของสามมี เด็กก็เป็นผู้บริสุทธิ์ เขาจะต้องได้รับการเลี้ยงดูที่ดี ให้เขาได้เติบโตเป็นผู้ที่มี คุณสมบัติ เพียบพร้อม เป็นคุณแก่ประเทศชาติเกิด ในเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะสามมี ก็ให้สามมีเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด" ก็ที่เป็นปัญหามาตามอาจารย์ ก็เพราะสามมีเป็นคนดียอมรับผิดและชอบทุกประการ คุณเมียหลวงท่านจึงน้อยใจ อาจารย์จึงเสริมต่อไปว่า "การประนีประนอมคือการระงับข้อพิพาทโดยสันติ (สาธุ!) ถ้าสามมีเขาเป็นคนดีจริง ก็ควรจะเอาเขาไว้ ผู้ชายดี ๆ หาไม่ได้ง่ายนะสมัยนี้... แล้วก็ทางที่ดีอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ค่า ๆ ผู้บริสุทธิ์ทั้ง 2 เกิด เพราะเด็กก็เกิดจากสามมีเรา อย่างน้อยก็ขอเอามาเลี้ยงเป็นลูกของเราซะก็หมดเรื่อง มันจะสิ้นเปลืองซะเท่าไร จงสามมีเห็นใจเวลาจะแบ่งสมบัติ-ให้ไม่ต้องขอพรอก เจ้าเห็นใจยกให้เราเอง ก็ในเมื่อสามมีเราเป็นคนดี มีความรับผิดชอบขนาดนี้ กะอีแค่สมบัติไม่กี่ล้าน จะไม่ให้เราได้ยังไง เลี้ยงลูกเค้าให้กินอยู่สบาย เรายังได้กุศลอีกนะ"

เอ้อ ถ้าคิดขังงักกันทุกคน ความโกลาหลคงไม่เกิดอย่างทุกวันนี้หรือคะ นี่ถ้าบังเอิญไปฟ้องต่อเหตุการณ์ของใครเข้า ก็อภัยเราด้วยเถิด ใจจริงเราไม่ต้องการให้เกิดปัญหา จึงเขียนมาให้ท่านอ่านซะก่อนที่จะไหว้วานมือปืน มีระเบิดมาช่วย... (ก่อปัญหา) นะท่าน... จะพลอยให้ชาวบ้านและตำรวจเดือดร้อนไปด้วย จริง ๆ นะ...